

A hetvenkét tanítvány kiküldése

Lukács 10. 1-20.

Silye Imre prédikációja Gödöllőn, 2009. szeptember 13-án

¹Ezek után az Úr szolgálatba állított másokat is, hetvenkét tanítványt, és elküldte őket maga előtt kettesével minden városba és helységbe, ahova menni készült. ²Így szólt hozzájuk: "Az aratnivaló sok, de a munkás kevés, kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába. ³Menjete el! Íme, elküldelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé. ⁴Ne vigyetek magatokkal erszényt, se tarisznyát, se sarut. Útközben ne is köszöntsetek senkit. ⁵Ha azonban egy házba beléptek, legelőször ezt mondjátok: Békesség ennek a háznak! ⁶Ha ott a békesség fia lakozik, megnyugszik rajta a békességetek, ha pedig nem, reátok száll vissza. ⁷Maradjatok ugyanabban a házban, és azt egyétek, igyátok, amit adnak, mert méltó a munkás a maga bérére. Ne járjatok házról házra. ⁸Ha bementek egy városba, és befogadnak titeket, azt egyétek, amit elétek tesznek. ⁹Gyógyítsátok az ott lévő betegeket, és mondjátok nekik: Elközelített az Isten országa. ¹⁰Ha pedig bementek egy városba, és nem fogadnak be titeket, menjetek ki annak az utcáira, és mondjátok ezt: ¹¹Leverjük még a port is, amely városotokból lábunkra tapadt, de tudjátok meg, hogy közel jött az Isten országa. ¹²Mondom nektek: Sodomának elviselhetőbb sorsa lesz azon a napon, mint annak a városnak." ¹³"Jaj neked, Korazin! Jaj neked, Bétsaida! Mert ha Tíruszban és Szidónban történtek volna azok a csodák, amelyek nálatok történtek, zsákban és hamuban ülve régen megtértek volna. ¹⁴De Tírusznak és Szidónnak elviselhetőbb sorsa lesz az ítéletkor, mint nektek. ¹⁵Te is, Kapernaum, talán az égig emelkedsz? A pokolig fogsz levettetni!" ¹⁶"Aki titeket hallgat, engem hallgat, és aki titeket elutasít, engem utasít el, és aki engem elutasít, az azt utasítja el, aki elküldött engem." ¹⁷Mikor a hetvenkét tanítvány visszatért, örömmel jelentette: "Uram, még az ördögök is engedelmeskednek nekünk a te nevedre!" ¹⁸Ő pedig ezt mondta nekik: "Láttam a Sátánt villámként leesni az égből. ¹⁹Íme, hatalmat adtam nektek, hogy kígyókon, skorpiókon tapodjatok, és az ellenség minden erején, és hogy semmi se árthasson nektek. ²⁰De ne annak örüljétek, hogy a lelkek engedelmeskednek nektek, inkább annak örüljétek, hogy a nevetek fel van írva a mennyben."

Minden reggel van egy pillanat, amikor az éjszakából a nappalba érkeve érzékelhetjük, hogy ébredünk. Az ébredés küszöbén bizonyossággá erősödhet a sejtés, hogy két világhoz tartozunk. Az éj csillagsugaras birodalmából érkeve fokozatosan magunkra öltjük a testünket, hogy a nappalba lépjünk, miközben találkozások emléke dereng. Saját géniusunk és szellemi lények üzenete jelenhet meg bensőnkben, egy kiküldetés hírét hordozva. Az Emberszentelő Szerződés átélésében világossá válhat, hogy ez a kiküldetés valójában az aratás Urától ered, aki tanítványokat, munkásokat keres, mert sok az aratnivaló. Békét teremteni képes erőt ad Ő nekünk, amivel hidakat építhetünk ott is, ahol szakadékok tátonganak közöttünk. Az új hidakon keresztül mélyebben érzékelhetjük a másik ember lényét, érthetjük szavait, közösen alkothatunk. Arra is bátorít Ő bennünket, hogy a jó követeivé válhassunk. Miközben oly sokat írnak és beszélnek a világban történő rosszról, hirdethetjük azt a sok-sok jót, ami felfedezhető életünkben. Hirdethetjük, hogy elközelgett hozzánk az Isten Országja. Ha bajba kerülünk, vagy betegségtől szenvedünk, támaszt nyújt ahhoz, hogy a változás lehetőségét keressük, tanulhassunk sorshelyzetünkben, fejlődhessünk általa. Az Ő gyógyító, átváltoztató ereje áradhat ilyenkor életünkbe, kapcsolatainkba, és ezáltal gyógyítókká válunk magunk is. Nemcsak néhány embernek adatik meg, hogy béketeremtővé, a jó követévé és gyógyítóvá váljon, hanem minden ember azzá válhat az aratás Urával együtt tevékenykedve.